

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892



Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet

Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra”

Redactor responsabil: **Nic. Nicoară-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numeșar, conform aprobării Nr. 96.648/1943

Prieteni adevărați

Viața omului și a neamurilor este o continuă luptă și năzuință spre mai bine. Omul singur, între toate ființele viețuitoare, nu se mulțumește cu traiul de azi, și caută pentru mâine unul mai bun. În această năzuință firească a noastră își află rădăcina toată înaintarea omului și a neamurilor, toată propășirea din lume.

În această luptă necurmată noi avem adeseori lipsă de toți, de tovarăși, cari să ne ajute. De aceea noi trăim în familii, în sate, în țări, în societate, nu singuratici. Ajutorul cel mai mare ni-l dă prietenul bun, în care știi că nu te poți înșela, fie vorba de un om sau de un neam întreg. Un astfel de prieten este neprețuit.

Popoarele caută prietenia altor popoare, pentru că înțelegându-se în vreme de pace să se ajute împrumutat, prin schimb de mărfuri și alte negoțuri, prin școli, prin cărți. Lumina mai mare dintr-o țară să treacă și să se răspândească și în țara prietenă. Iar în vremuri grele, de războaie pornite de alții, să se apere împrumutat.

Între om și om și încă află rari prietenii în care să nu te poți înșela, dar încă între popoare! Într-o bună zi prietenul tău bun și sigur din copilărie are un interes ce se bate cap în cap cu al tău, și te lățește în urma lui. Un popor întreg ce ți-a fost prieten poate ajunge într-o zi să aibe alte interese decât ale neamului tău și te va lăsa baltă. Să ne gândim numai că multe popoare care au luptat împreună în primul războiu mondial, acum, în cel de azi luptă unul împotriva altuia.

Care va fi deci semnul prieteniei în care nu ne putem înșela niciodată?

Este înrudirea de sânge între oameni. Cei legați prin rudenie de sânge, — membrii unei familii de-o pildă — au totdeauna aceleași interese, — și materiale și sufletești. Au un bun comun și trăesc pentru un bun comun. Ceeace este a părinților este și a copiilor; mulțumirea și fericirea copiilor este și a părinților.

Prietenia dintr-o familie nu poate fi stricată decât atunci când sau părinții sau copiii pornesc pe drumul păcatelor.

Așa este și cu prietenia dintre neamuri și țări. Ea nu poate fi stricată, în ea nu ne putem înșela când e vorba de familia cea mare a neamului. În frații tăi de sânge te poți încrede totdeauna și în ajutorul lor te poți răzîma vecinic. Un neam prieten te poate părăsi și poate apuca pe un drum care ție nu-ți folosește, dar neamul din care te-ai născut și în sânul căruia trăiești, nu are alt drum decât al tău, nici tu altul decât pe al lui. Pentru că tot neamul, toți fiii unui popor au aceleași interese, același bine, aceeași fericire sau aceeași nenorocire.

Legătura de sânge cu legătura de limbă și lege, cu legătura cu același pământ, de același trecut și de același viitor, fac nezdrușcinate prietenia între fiii aceleiași popor. Și cel mai rău dintre noi e mai bun și mai de încredere soț de luptă decât un străin. Pentru că străinul își are și el interesele lui, drumul lui, care se poate pune în calea binelui tău adeseori.

De aceea, să ne însemnăm bine în aceste vremuri grele: Omul în care te poți încrede fără teamă

Unde e creștinătatea?

Năvălirea popoarelor barbare peste Europa înainte cu peste o mie de ani a rămas ca o amintire de groază și de sălbătăcie. Neamurile acestea venite dela răsărit și miază-noapte: Hunii, Avarii, Goții, Langobarzii, Slavii, Ungurii au fost toate păgâne, și ele năvăleau asupra unor țări la care nu era încă întemeiat creștinismul, ci popoarele Europei erau numai în curs de încreștinare. Mai târziu, de prin veacul al cincisprezecelea, când au început năvălirile Turcilor și Tătarilor, toată Europa era încreștinată, și locuitorii ei cari au fost călcați de Turci și de Tătari — în primul rând noi Românii — erau oameni îmblânziți de Evanghelie și nu mai înțelegeau purtarea sălbatică a marilor năvălitori. Amintirea prăpădului ce făceau aceste popoare a rămas până azi la noi în cuvintele: „Doar nu dau Tătarilor” sau „Luate-ar han-tatarul”.

Neamurile barbare după ce se băteau cu oștile creștine, când le învingeau le prădau cumplit, prefăcându-le satele și orașele în ruină. Ucideau pe cine nu putea fugi, și pe femei și pe copii, iar pe alții îi luau în robie amară, făcând din ei vitele lor de jug.

Mai târziu războaiele — între țările creștine, s'au mai îmblânzit. Se băteau oști cu oști pe câmpurile de luptă, iar populația cealaltă din țări nu avea de suferit ca mai înainte.

Sub ochii noștri, a celor cari am apucat amândouă războaiele mondiale, pe cel din 1914—1918, și pe cel de azi, au revenit însă vremurile și obiceiurile de războiu ale năvălirilor barbare. Azi nu se mai face nici o deosebire între armate și populația neînarmată din spatele fronturilor de luptă. Poate fi cineva ucis și la vatra lui ca și în tranșee. Și până acum bărbați, femei, copii, au fost omorâți cu sutele de mii în casele lor.

Sub ochii îngrozii ai creștinătății se întâmplă azi barbarii mai sângeroase ca înainte cu o mie de ani. Nici o viață omenească nu mai poate fi cruțată. Nici o viață de om nu mai numără nimic. Ce să mai spunem de orașe și sate, de spitale și biserici, de monumentele culturii europene, cari sunt dărâmate ca și când ar fi tot atâtea fabrici de arme sau aeroplane?

În războiul de acum un an au mai intrat popoare creștine, care au dus o viață creștinească după poruncile Evangheliei, ci neamuri cari au scuturat de mult jugul creștin, cari au aruncat povara Crucii Mântuitorului. Popoare fără credință, fără Dumnezeu, fără lege morală, cari și-au bătut joc și în timp de pace de cele zece porunci dumnezeiești.

Păstrați portul strămoșesc!

Duminicile și sărbătorile se poate vedea mai bine și mai ușor în cari sate se păstrează mai curat portul din bătrâni și în care nu. În zi de praznic toată lumea se îmbracă curat, cu ce are mai bun și mai frumos. Poate mulți nici nu vor ști din ce cauză. În primul rând pentru că tătura ne place să fim curați și primeniți când mergem la biserică, să ne înfățișăm cu ce avem mai bun în casa Domnului, ca o cinstită ce se cade să-i aducem lui Dumnezeu. Creștinul care merge la biserică cu încălțăminte plină de tina de peste săptămână sau cu hainele murdare nu-și dă seama unde se duce, nu mai știe că se înfățișează înaintea Stăpânului din ceriu, și face o mare necuviință.

În al doilea rând hainele îl fac pe om mai vesel, mai cu voie bună, mai încrezut în sine, căci așa suntem făcuți de Dumnezeu să iubim și să ne bucurăm de ceea ce este frumos și curat. Apoi, cine

e numai cel de un sânge, de un neam cu tine. Poate străinul să-ți cânte pe toate glasurile că-ți vrea fericirea ta, — te poți aștepta să te ardă când ție lumea mai dragă.

Încrederea în noi și numai în noi și în Dumnezeu, a fost țara neamului românesc în trecut, și nu s'au înșelat niciodată în sprijinul fraților de sânge. Pentru că toți mergem pe același drum, către aceeași țintă, spre folosul și binele tuturor.

știe mai bine cu tineretul că halna curată și frumoasă mărește farmecul tinereții?

Așa că duminică și în sărbători toată lumea își scoate din ladă ce are mai bun. Ce încântare și bucurie pentru ochi și pentru suflet să treci în zi de praznic prin satele românești, cari au păstrat neșchimbă portul strămoșesc! Ți se pare că toate ulițele satului au înflorit! E o frumusețe în fața căreia străinul rămân uimit și se întrebă: „de unde au învățat acești țărani să-și facă așa îmbrăcăminte frumoasă? Nu le mai vezi în toată Europa!”

De unde? Din bătrâni, dela înaintașii noștri, cari toți au avut simțul frumosului. Din meșteșugul femeii românce neîntrecute în cusături și țesături.

Dar în alte sate se întâmplă să vezi tot mai multe împeștrări ale portului în halne cumpărate gata dela oraș. Și cei cari le poartă — stricând frumusețea zilelor de praznic, cred că ei sunt mai sus mai mult decât celalalt, fie bărbați, fie femei sau fete,

Pentru ce să nu ne schimbăm portul? Pentru că odată cu el ne schimbăm și firea și sufletul moștenit dela strămoși. E o strânsă legătură între portul și firea omului. De aici înțelepciunea cuvintelor: „Ori vorbește cum ție portul, ori te poartă cum ție vorba!”

Calendarul săptămânii Luna Decembrie

Dum. 29-a după Rusalii, gl. 4, v. 7

Luni	13 M. Eustratie
Marți	14 M. Tirs. Calinc
Mierc.	15 M. Elefterie
Joi	16 Pr. Agheu
Vineri	17 Pr. Daniil
Sâmb.	18 M. Sebastian
Duminică	19 M. Bonifatie

Dum. 30-a după Rusalii, gl. 5, v. 8

VREMEA

(după calendarul de
150 de ani)

Dela: 1-4 ger, 5-6 nor și plecat spre ploaie, 7-10 nor și ceață, 11-12 moină, 13 vânt, 14-15 ploaie cu zăpadă, 18-23 vânt și ger, 24-25 zăpadă, 26-27 nor, 28-29 moină, 30-31 ger.



Pe urmele Domnului

Mulți chemați puțini aleși

În Sfânta Scriptură adeseori cuvântul „mulți” are însemnătatea de „toți”, așa că s'ar putea zice și „toți sunt chemați, dar puțini aleși”. În pilda de azi a Mântuitorului e vorba de cei chemați la „ospățul cel împărătesc” care este mântuirea, fericirea cerească. E limpede că Domnul Isus s'a coborât pe pământ „pentru unii oameni și pentru a noastră mântuire”. Despre cari oameni este vorba aici? Despre toți oamenii fără nici o deosebire, despre neamul omnesc. Fiul lui Dumnezeu s'a coborât la noi și s'a întrupat pentru a mântui nu pe anumiți oameni, nici pe un anumit popor, ci pe toți muritorii și pe toate neamurile lumii. Proorocul Isaia vede înainte patima Domnului și spune: „El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre și, prin rana lui, toți ne-am vindecat”.

Sângele Mântuitorului a curs pe cruce pentru mântuirea lumii întregi, căci toți oamenii sunt fiii lui Dumnezeu, și toți purtăm osânda păcatului scâmoșesc. Deci și în sentința de mai sus: „Mulți sunt chemați, dar puțini aleși”, se poate pune în locul cuvântului „mulți”, cuvântul „toți”.

Pilda din sfânta Evanghelie e spusă în legătură și cu poporul ceresc, căci el a fost „poporul ales”, poporul chemat mai întâi să se încreștineze și să se mântuiască. Din neamul evreesc s'a născut însuși Domnul, din acest neam au fost chemați cei dintâi apostoli; jidanilor le-a predicat Mântuitorul trei ani, și tot lor mai întâi apostolii.

Neamul evreesc a fost chemat mai întâi la „ospățul cel împărătesc”. Jidanii toți au fost chemați, dar puțini au voit să vină, puțini au crezut în Domnul Isus și s'au încreștinat, până în ziua de azi. Este sigur că și dacă s'ar fi încreștinat toți jidanii, încă pe vremea Mântuitorului, Evanghelia ar fi fost vestită tuturor neamurilor, după porunca Domnului dată apostolilor: „Mergând în toată lumea învățați toatele popoare, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.

Se poate însă că predicarea Evangheliei la păgâni ar fi început ceva mai târziu. Dar jidanii cei chemați întâi, neprimind Evanghelia decât puțini și alungând pe apostoli, aceștia au început să propovăduiască păgânilor, și mai mult decât toți Sfântul Pavel „apostolul neamurilor”.

Dar pilda celor mulți chemați la ospățul cel împărătesc și puțini aleși a fost spusă de Domnul nu numai pentru evrei, ci pentru toți oamenii din toate vremurile. Și ea are acest înțeles: Dumnezeu cheamă la mântuire și la fericirea veșnică pe toți oamenii și nu Dumnezeu e de vină dacă puțini ajung în rai, la „ospățul cel împărătesc”, ci oamenii.

Pentru că deși Domnul Hristos a pățimit pentru toți chemându-i pe toți la mântuire, mulți nu vor să audă chemarea lui. În pildă se arată și cauzele pentru cari „puțini sunt aleși”: cei mai mulți oameni se lasă copleșiți de grijile lumii acesteia, de avere de grija familiilor sau a țarinilor, și nu-și bat capul cu învățăturile Evangheliei, nici cu ținerea poruncilor lui Dumnezeu. E acelaș adevăr cuprins în pilda sămânătorului: din sămânța aruncată de el, deși toată bună, numai un fir a adus roadă.

Daci nici un om nu este mai dinainte „ales”, sau sorții fericirii veșnice: fiecare suntem chemați la ospăț, dar mulți nu vrem să mergem, Unul vrea să-și încerce boli care i-a cumpărat altul să trebuie să-și vadă țarina, al treilea s'a însurat de curând. Adică: fiecare alte griji, nu de a-și mântui sufletul,

Deaceia sunt și vor fi puțini „cei aleși”, deși toți sunt „chemați”. Așa că nimeni să nu îndrăznească a pune mâna pe Dumnezeu dacă nu se va mântui. Numai el...

Grija pentru sănătatea neamului

O importantă conferință a Consiliului Superior Sanitar la București

În săptămâna trecută s'a ținut la Ministerul Sănătății și al Ocrotirilor Sociale o importantă ședință a Consiliului Superior Sanitar, sub președinția d-lui ministru *Petre Tomescu*, asistat de personalitățile noastre medicale cu renume, în frunte cu d-nii: Prof. universitar *Iuliu Moldovanu*, președintele Asociațiunii „Astra” și director al Institutului de Igienă din Cluj-Sibiu; și dr. *Iosif Stoichiția* secretarul general al Ministerului Sănătății, statornicul colaborator al „Foii Poporului”, cunoscuți poporului român din Transilvania pentru munca ce au depus-o la îmbunătățirea sănătății țării, prin organizarea marelui număr de așezăminte spitalicești, băi, dispensarii și prin conducerea mult apreciatelor anchete medic-sociale în Ardeal.

În cadrul acestei constatări d. prof. *Petre Tomescu* ministrul sănătății a arătat că, în vederea întocmirii planului de organizare și dezvoltare a serviciului sanitar românesc, în raport cu nevoile țării și cu progresele științei, s'a pus în discuția Consiliului Sanitar Superior problema organizării acțiunii de medicină preventivă la sate, prin plășile sanitare și prin serviciile sanitare de județ.

D. prof. dr. *Iuliu Moldovanu* a mulțumit d-lui ministru, fiindcă, după ce a pus la punct problema spitalelor, după ce medicina curativă a fost ridicată la nivelul pe care trebuie să-l aibă, și-a îndreptat gândul și acțiunea către domeniul medicinei preventive, atât de puțin înțeles în trecut.

Pentru a ajunge la realizarea planului întocmit — spune d. prof. *Iuliu Moldovanu* — va trebui ca mulți medici dintre cei mai valoroși să fie încadrați în organizarea de medicină preventivă a Statului.

D. prof. dr. *Stoichiția*, secretar general al Ministerului Sănătății face un bilanț al întregii situații în legătură cu mișcarea populației în țară: nașteri, morți și boli și arată nevoia de a se întocmi de urgență un plan de organizare sanitară, pentru a întreprinde și executa o acțiune bine susținută de medicină preventivă pe suprafața întregii țări.

Mai întâi este nevoie ca organizarea noastră sanitară să se desvolte cu deosebire în mediul rural adică la sate unde ea trebuie mult întregită cu personal sanitar și cu instituțiile sanitare și de ocrotire strict necesare acțiunii sanitare.

La baza acestei organizări trebuie să stea plasa sanitară.

Această formație cuprinde una sau mai multe plăși administrative, înglobând sub autoritatea sa mai multe circumscripții sanitare rurale și având o populație totală de 50—60.000 locuitori. Ea este condusă de un medic igienist specialist în igiena și medicină preventivă. La reședința plășii sanitare va funcționa ca o casă de sănătate și de ocrotire, compusă din: un dispensar medical pentru consultații, un cămin de zi pentru copii, două saloane pentru maternitate (pentru nașteri) sau cazuri de urgență, o bucătărie de demonstrație, o baie populară cu o stație de deparazitare, un birou administrativ, cât și locuință pentru medic și sora de caritate.

După rezultatele bune obținute până acum în cele două plăși sanitare model dela Săliște-Sibiului și Tomești-Iasi, Ministerul sănătății a hotărât ca încă în cursul acestui an să se înființeze alte 17 astfel de plăși numărul lor ridicându-se astfel la 19, aparținând la 17 județe și înglobând 118 circumscripții sanitare cu o

Din sfaturile doctorului Josif

Despre complicațiile — aprinderii de plămâni —

A văzut în numărul trecut al foii cum se capătă aprinderea de plămâni, cari sunt cauzele ei, precum și semnele după cari o cunoaștem și știm că ea de cele mai multe ori se vindecă, bolnavul trecând de obicei în a 7-a zi a boalei peste criză.

Am văzut și aceia că este și o formă de pneumonie când vindecarea vine numai cu încetul și treptat, fără criză și această formă de aprindere o găsim mai ales la copiii mici sub vârsta de 6 ani.

Se întâmplă însă că bolnavul chiar trecut peste criză, totuși întârzie să se vindecă, și boala se prelungește încă multă vreme. Capătă din nou fierbințeli, îi merge iarăși mai rău, răsuflă greu și-i pierde pofta de mâncare după ce ea abia și-a revenit. În astfel de cazuri, dacă chemăm doctorul ne va spune adeseori că s'au ivit complicațiuni, și că bolnavul a căpătat apă la plămâni (pleurezie) ori apă la inimă (pericordită), ori chiar că boala a trecut într'o altă mai grea, bolnavul a dat în atac de plămâni sau tuberculoză.

Asfel de complicațiuni sunt aproape întotdeauna foarte primejdioase, boala se lungeste prin ele până la desnădejde, și de multe ori, mai ales dacă nu s'a căutat bine și din vreme se isprăvește în cele din urmă cu moartea bolnavului.

Pentru aceia este bine, dacă în toate cazurile când avem în casă un bolnav de pneumonie, dar mai ales când cel bolnav este mai slăbit să chemăm dintru început doctorul și să urmărim întru toate prescripțiunile lui. Pentru că niciodată nu vom ști, ce întorsătură va lua boala și măsurile luate din vreme, ne vor putea feri de multe neajunsuri și suferințe.

Bolnavul de pneumonie trebuie să aibă înainte de toate un pat bun și să fie așezat într'o odaie curată și cu mult aer. Vom aerisi adeseori odaia în care zace bolnavul și ne vom feri ca de foc, de a face praf ori fum ori de a fierbe mâncări în apropierea lui. Vom păstra cea mai mare curățenie și liniște și nu vom lăsa ca bolnavul să fie supărat de nimeni prin vorbă multă, care îl ostenește degeaba.

Câtă vreme țin fierbințelile îi vom face din 2 în 2 ceasuri comprese cu prosoape înmuiate în apă rece în jurul pieptului, iar în contra junghiului îi vom pune ventuze (pahare) ori lipitori. Vom hrăni bolnavul cât mai des cu lucruri subțiri și ușoare, ca, lapte dulce, lapte băut, supă de carne, (bulion), cafea, ceai, supă de vin, gris cu lapte, din cari îi vom da puțin odată însă de multe ori pe zi. Li vom da să bea ape minerale (horvizuri) cu lapte calduș ori limonade cu lămâie ori portocale.

Doctoriile să le lăsăm în seama doctorului care le va prescrie după cum este boala și bolnavul și care ne va îndruma în toate privințele după cum este trebuința.

Bolnavul de pneumonie nu este iertat să-l sculăm din pat înainte de a se vindeca cumsecade, iar în toiu boalei nu este bine să-l mișcăm nici chiar pentru a-l duce la medic. Adeseori s'a întâmplat, că din cauza unui transport cu căruța ori în tren pe distanță de zeci de kilometri boala s'a înrăutățit și s'au ivit complicațiile atât de temute.

Dr. I. S.

realizarea numărului de 260 plăși, care să asigure proporția la o plasă pentru 50.000 locuitori. Împărțind pe 10 ani realizarea acestui plan, Ministerul sănătății socotește că ar putea realiza în primii 4 ani, 20 plăși pe an, în următorii 4 ani câte 25, iar în ultimii 2 ani câte 30 plăși pe an, pentru a se completa numărul de 260, când se va putea asigura o acțiune viguroasă de medicină preventivă care să cuprindă întreaga suprafață a țării.

În partea a doua a raportului, d. prof. dr. *I. Stoichiția* s'a ocupat de reorganizarea serviciului sanitar județean.

„Foia Poporului” care își închină slova sa ideii de ridicare a...

Dușmanii grădinilor de legume

Astăzi grădinile de legume sporesc tot mai mult, mai ales că, îndeletnicirea legumăritului este destul de bănoasă.

Dar pe măsură ce se înmulțesc legumele, se ivesc și dușmanii lor. Ceapa, pătlăgelele roșii, castraveții, varza, ridichea, au atâția dușmani, că abia mai pot răsbii.

Dușmanii grădinilor de legume sunt: unii din neamul ciupercilor, alții din neamul gândăniilor.

Neamuri cu ciupercile sunt:

Mana cepei. Acest dușman atacă atât ceapa pentru mâncare, cât și cea pentru sămânță și arpagicul. E o ciupercă mică ce se ivește mai cu seamă în verile călduroase și cu multe ploii.

Ceapa atinsă de mană are pe foi pete albicioase murdare. Foile se îngălbenesc, nu cresc și se usucă. Ceapa e seacă și nu se mai poate mânca. Cea pentru semință nu mai face flori, ori și dacă face, semințele din ele sunt nedesvoltate. Arpagicul încă se usucă și nu mai rămâne din el decât pleava formată în foile uscate.

Tăciunele cepei. Este tot o ciupercă, ce atacă foile cepelor tinere. Foile atacate se acopăr de multe beșicuțe albicioase. Mai târziu beșicuțele creapă și asă din ele praf negru, care nu este altceva, decât semința — *sporii* ciupercii.

Cepele alăcate de tăciune mor, ori rămân mici și fără nici un preț.

Mana pătlăgelelor roșii este o altă ciupercă ce se ivește pe la mijlocul verii. Pe frunzele pătlăgelelor atacate de mană, se văd pete galbene, cari mai târziu devin roșcate. Tufe de pătlăgele atacate de mană, nu mai rodesc și se usucă cu totul.

Din neamul gândăniilor, marii dușmani ai grădinilor de legume sunt: **Purecii de pământ și păduchii verzi.**

Purecii de pământ, se ivesc pe ridichi și varză. Sunt gândăniii mici de culoare neagră sau roșietică, neori cu dungii galbene pe spate. Ei atacă mai ales frunzele tinere.

Păduchii verzi, atacă varza, cu deosebire în etapele secetoase. Se înmulțesc așa de repede, că acoperă întreg dosul frunzelor, pătrunzând uneori și în miezul căpăfănei.

Varza atacată nu crește, frunzele se sbârcesc, se necovoale și nu se mai desvoltă.

În contra acestor dușmani trebuie să luptăm cu înverșunare. Altfel toată truda ne este zadarnică.

Mana cepei o nimicim, stropind ceapa cu zeamă de piatră vânăță, care se pregătește așa ca zeama pentru stropitul viei. Pentruca zeama de piatră vânăță să se lipească bine de folie cepei, se pun în ea și 2-3 albușuri de ou, bine bătute. Stropitul se face pe timp liniștit; e mai bine să se facă dimineața sau seara. Se stropesc de mai multe ori. Stropitul întâi se face cam la 3 săptămâni după plantare, iar celelalte se dau tot la 2 săptămâni.

Afară de aceea, e bine ca toamna, după cules ceapa sau arpagicul să se lase mai multe zile la soare, pentru ca să se usuce bine. Rămășițele de ceapă, ce rămân, toamna după cules pe straturi, se adună și se ard. Chiar și în timpul verii, cepile atâtea se adună și se ard.

În contra tăciunelui cepei luptăm mai bine, schimbând în fiecare an locul unde semănăm ceapa.

Mana pătlăgelelor roșii, se nimicește tot prin stropire cu zeamă de piatră vânăță. Tufe de pătlăgele se stropesc în timpul verei de câte 2-3 ori.

Împotriva purecilor de pământ prăfuim legumele cu praf de tutun. Mai lesne și la îndemâna oricui este însă praful de var sau de cenușă, care iarăși este foarte bună împotriva purecilor.

Păduchii verzi se stârpeză prin stropirea cu zeamă de săpun și petrol sau cu zeamă de tutun.

În general, pentru ca să apărăm grădinile de legume de orice dușmani, e bine să arăm grădina de toamnă. Prin arătură facem ca multe din gândăniii să se prăpădească, căci le atacă mai ușor gerul iernii.

E bine, ca legumele să nu le semănăm tot în în același loc, ci se schimbă locul din an în an.

Gunoim bine pământul, ca legumele să crească puternice și sănătoase și dușmanii să nu le poată năpădi.

Semănăm numai semință bună.

Nimicim toate buruienile din grădina de legume și adunăm și rămășițele de legume, pe cari le ardem.

Dacă luăm aceste măsuri, împiedecăm ivirea dușmanilor și legumele se vor produce bine și din belșug.

Ion Popu-Câmpeanu

Profesoara de gospodărie

Lucreția Dr. Opreanu

Tăiatul porcilor

Fiecare român, care ține la casa lui are, dorința să-și taie un porc cât mai mare și mai gras. Bun obicei, moștenit din bătrâni. E bine ca obiceiul acesta să nu se piardă, că Doamne multe bucățele bune mai ai din porc. Oamenii noștri dela sate se pricep să pregătească multe lucruri din porcul tăiat. Să nu se supere dacă le spunem că pot să mai învețe multe lucruri și pot să învețe să pregătească din porc multe lucruri nouă, ori pe cele vechi pe care le-au pregătit până acum să le facă să fie mai gustoase. Să începem acuma chiar dela tăiatul porcului.

Sângele porcului tăiat să nu-l lăsăm să se scurgă ci să-l adunăm într'un blid până la ultimul strop. Din acest sânge vom pregăti sângereții.

Părul porcului înainte de a se părli să se tundă, să se adune și să se spele. Din acest păr se pot face perii sau adunați într'o cantitate mai mare (din întreg saful) se vinde pe un preț foarte bun.

La părlițul porcului să avem grijă a nu arde pielea pentru a nu strica slănina.

Dupăce porcul s'a părliț se spală bine, se freacă cu un șomoiag de paie, perie de rădăcini și se rade cu un cuțit pentru îndepărtarea murdăriei de pe piele apoi se limpezește cu mai multe ape călduțe.

Porcul curățit se desface. Mațele se golesc. Cele groase se întorc și se spală cu puțină apă călduță și sărată. Dacă suni mai murdare le frecăm cu făină de mălaiu. Când avem zăpadă le frecăm cu zăpadă și până când le va veni rândul de a le umplea le ținem în apă rece. Mațele cele subțiri se întorc și se rad pe o scândură cu dosul unui cuțit dar cu mare grijă să nu se strice. Se limpezesc în mai multe ape reci.

Sărarea cărnii de porc

Dupăce s'a desfăcut porcul, curățim șuncile de carne și le rotungim frumos. Unsoarea cea multă și carnea grasă dela coaste o tăiem, asemenea și carnea cea mare dela partea dinspre grumaz. Cărnurile acestea le punem la o parte pentru pregătirea cârnaților. Spinarea se curăță și ea de unsoare și de carnea prea multă. Șuncile pe lângă osul din lăuntru se despică puțin pentru a ne face loc pentru a le săra, picioarele se crestează puțin tot pentruca sarea să le pătrundă mai bine, slănina se taie în bucăți mai mari, apoi se sărează.

Pe fundul unui ciubăr curat sau a unei coveți anume pentru acest scop, vom pune sare măcinată în grosimea unui jumătate de deget. Șuncile în scobitura făcută în jurul osului și pe din afară se sărează bine și se așează pe fundul ciubărului. Peste ele vom pune spinarea sărată bine, coastele, picioarele și deasupra lor slănina. Toate acestea sărate bine. Ciubărul se pune în cămară la un loc rece. Carnea aceasta din două în două zile se întoarce în așa fel, ca cele de deasupra să fie așezate dedesubt. Slănina după opt zile se pune la fum, coastele și spinarea după 12 zile, iar șuncile după 3 săptămâni. Cu cât se vor afuma mai încet și la un fum mai rece, cu atât se vor pășira mai mult și vor fi mai gustoase.

Cețiți și abonați

„FOAIA POPORULUI“

Ing. Agr. IACOB RUSU

Aerisirea grajdurilor

Avem un grajd bun numai atunci, când aerul din el este îmbogățit, lipsit de aburi și mirosuri grele care dăunează sănătății vitelor.

Insemnătatea aerisirii grajdului crește mai ales acum, în prag de iarnă, când mulți gospodari înfundă creșterea cu pae, cilind vitele să stea în aerul greu, cu mirositor și în întuneric. În felul acesta vitele slăbesc foarte mult, deoarece ele nu trăesc din plin viața, și tânjenesc ca și cucuruzul năpădit de buruieni.

Aerul din grajd trebuie schimbat odată la 3 ceasuri și jumătate. Asta ar însemna să deschidem ușa și ferestrele din 3 în 3 ceasuri pentru a aerisi. Lucrul acesta însă nu este cu puțință, deoarece omul mai are și alte lucruri de făcut și apoi iarna ar însemna să răcim grajdul prea des și să primejduim sănătatea vitelor prin răceală.

Oamenii mai învățați au făcut încercări și au găsit că aerul din grajd fiind mai cald ca afară, el se ridică în sus ca și fumul. Făcând un horn pentru grajd, nu băgat de seamă că acesta sugă din grajd aerul cald și aburii.

Cum trebuie făcut hornul de aerisire?

După multe încercări au găsit ca hornul trebuie să pornească dela podelele grajdului și să iasă cu

un metru deasupra coamei acoperișului.

În grajd trebuie făcute două ușițe pe horn, una în dreptul plafonului și alta la 35 cm. deasupra podelei. Amândouă ușițele trebuie făcute ca să se poată deschide ușor și acăța la deschiderea potrivită, când este mai rece, deschiderea se micșorează, când este mai cald, se mărește.

La un grajd cu 4-6 vite, hornul este destul de larg, dacă se bat laolaltă 4 scânduri late de 20 cm. și groase de un țol. Ușița de sus se face cu deschiderea de 10 pe 15 cm. și cea de jos la fel.

Ușițele se pot face să alunece în ulucele a două leașuri bătute pe horn așa cum alunecă copacul penarului școlarilor.

Pentru intrarea aerului nu este nevoie să facem deschidere în pereți, deoarece pe lângă uși intră aer destul de afară, dacă hornul îl sugă pe cel cald din grajd. În cazul când ușa se potrivește așa de bine că nu poate trece aer, atunci trebuie să facem una sau două deschideri în perele sub formă de burlan în cot, ca aerul să se ridice de jos în sus și după trecerea prin cot să coboare în grajd.

Dar despre asta, vom mai scrie cât de curând.

Ing. Agr. IACOB RUSU

DUMINECA, IN SAT LA NOI...

Puterea sufletească

Truda cărturarilor depusă pentru luminarea poporului, nu s'a încununat încă cu un rod pe deplin satisfăcător. Ori câtă strădanie s'a depus, multe suflete zac încă în besna neștiinței. Freamătul de viață nouă, nu le-a putut urni din neagra noapte a unei vieți, ce n'a ajuns încă să prețuiască puterea de învățătură. Tot răul care apasă cu atâta greutate asupra multor sate, e pricinuit de această mare scădere.

Ce mare greșală săvârșesc unii oameni, care pun atâta preț pe traiul vieții trupesti, împopoțnându-se cu toate iscoadele mândriei trușe. Toată chiverniseala lor, și-o risipesc pe aceasta, plăcere trecătoare, sau pentru adunarea de bogății materiale. În preocuparea lor deșartă, nu-și pot afla răgaz pentru a se apropia și de cele sufletești.

E bună și bogăția, când e îmbinată cu o comoră de frumoase însușiri spirituale. Aceasta ar fi forma cea mai înaltă, după care ar fi de dorit să se trăiască viața. Dar ceea ce ne lipsește mai mult din aceste două bunuri, este partea sufletească, puterea pe care se reazimă toată înaintarea noastră, când mâna și creierul omului e pus în lucrare. Cine nu se împacă cu această putere și o alungă din inima sa, este cel mai înverșunat dușman al său însuși. Pe acești rățaciți dacă nu-i putem readuce la calea cea bună prin mijloacele ce ne stau la îndemână, dela o vreme devin chiar primejdioși pentru o mare mulțime. Și atunci, ca să împiedecăm o molipsire ce ar putea să pună în pericol și viața altora, separarea acestor îndărătnici, ar fi o măsură bine croită.

Dacă corpul nostru nu se poate lipsi de hrana dătătoare de viață, nici sufletul nu poate renunța la porția de lumină ce i se cuvine. E timpul ca fiecare să-și înțeleagă rostul pe lume. Cei cari vor băjbăi și pe mai departe în nelimpzire, vor încurca și de aici înainte socotelile celor iscușiți și hamici.

Satul românesc are nevoie de oameni conștienți de menirea lor pe pământ. Porunca vremii e așa. Să ne plecăm dar urechea la ea, și după ce ne vom cerceta viața să plămădim în puterea noastră sufletească, de azi și de totdeauna.

Alexandru Suciu

REVEDERE

de St. O. Iosif

Dela fereastră, din vagon,
Văd satul alb sclipind în zare...
Un șuer lung. Tresar mișcat,
Simt inima bălându-mi tare.

Văd poarta țarinii.. turnul vechi
O casă... două... toate ninse!
Și gara... lume... Uite-ai mei!
M'asteapță toți cu brațe 'ntinse.

E mult de când nu ne-am văzut,
E-atâta haz și bucurie!
Doar numai frățiorul mic
Se uită lung, nu mă mai știe!

În ochii lui naivi și mari
Citesc un gând, o dulce teamă...
Și par'c'or vrea să'ntrebe 'nceț;
Cine-i tatăl ăsta mamă?

CONCURS

„Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu“, în dorința de a veni în ajutorul băieților dornici de a urma o meserie cari nu dispun de mijloacele necesare, acordă din „Fondul Dr. Ioan Fruma“ plata întreținerii în „Căminul de ucenici din Sibiu“ pe seama unui ucenic din județul Sibiu.

Cererea se va înainta „Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu“ strada Brukental Nr. 17 până la 31 Decembrie 1943 însoțită de:

- Certificat școlar,
- Certificat de stare familială și materială;
- Certificat de purtare dela Oficiul parohial.

Vor avea preferință absolvenții a 7 clase primare sau cei cu clase secundare cari vor urma una din următoarele meserii: ceasornicaria, pieptenari, frângheria (lunar) și teracotar (sobar).

Sibiu, 2 Decembrie 1943.

COMITETUL

Felurite

Cel mai mic ceas din lume se găsește în Belgia. L-a lucrat un meșter ceasornicar, Camille Testemaets, din orașelul Samit Tsoud. Ceasul este așa de mic încât a fost așezat într'un inel, ca o podoabă a a inelului.

Cari popoare vorbesc mai repede. Un învățal german a făcut și socoteala aceasta. Anume, el spune că Francezii vorbesc mai repede decât alte neamuri. Urmează apoi Japonezii, Germanii, Rușii. Mai încet decât toți vorbesc neamurile din țările calde.

De când știu oamenii scrie și celi. Oamenii învățați cori se ocupă cu cercetarea trecutului neamului omenesc, spun, că încă acum șase mii de ani, oamenii știau scrie și celi. Lucrul acesta a fost dovedit după urmele de viață găsite în pământ. Și când te gândești că mulți dintre sătenii noștri nu știu scrie și celi și nu-și trimit copiii la școală.

Cel mai tare din lume nu este nici omul, nici leul, sau elefantul, cum s'ar crede de către unii, ci puricele. Anume, găngania aceasta care ne turbură somnul și visele nopții, are puterea cea mai mare. S'a socotit de acela cari n'au avut mai bun de socotit, că un purice face sărituri de un metru. Dacă omul ar avea puterea puricelui, ar putea sări din București până la Polul Nord, la capătul pământului.

Trăznetul buclucaș. Întâmplarea s'a petrecut în Franța. Un trăznet a căzut asupra unei vii și a făcut ca strugurii să se coacă mai repede cu câteva săptămâni.

Cai și măgari încălțați. În apropiere de Franța este o insulă, în a cărei pământ este un fel de sare ce strică mult picioarele animalelor. Locuitorii acelei insule înfășoară picioarele animalcilor în niște cizmulice cari le apără și le feresc de răni. Acolo se poate vorbi, că într'adevăr sunt turme de boi, vaci și măgari încălțați. Și la noi sunt de aceștia, numai că nu știau totdeauna prin grajduri, ci se plimbă în mașini și sunt îmbrăcați în blănuri moi și scumpe.

FOIȘOARĂ

Amintiri din Ardealul

— de altă dată —

În apropierea cazarmei de infanterie, din strada Poplăcei, din Sibiu aveam cartierul nostru. La vreo patru gazde din acea parte locuiau nu mai puțin de cât vreo 30 elevi, mai toți de pe țara Oltului și aproape toți fii de proești.

Nici nu veneam bine dela școală și aruncam cărțile pe masă și eșiam la stradă unde ne puneam pe jocuri.

Jocul nostru favorit era: „De-a poarca“ un fel de fotbal rustic. Făceam o gaură în pământ pe care o numeam vâzeț, și ne postam în jurul ei cu un ciomag destul de sdravăn, adus de pe acasă, vreo zece băieți fiecare cu ciomagul lui.

Noi cei din jurul vâzețului, aveam fiecare câte o bucată de cărămidă, cam o jumătate de cărămidă strânsă de pe la ziduri anume pentru poarcă; această cărămidă o numeam babă și fiecare trebuia să stea cu fârfelul ciomagului pe ea.

Apoi o petricică rotundă de mărimea udui ou de curcă, o puneam în vâzeț și unul din noi era ales porcar, care păzea pietricica tot cu un ciomag. Să începea jocul, noi cei din jurul vâzețului dam cu ciomagule să scoatem poarca adică pietricica din vâzeț, dar în același timp porcarul pândea babele, și unde vedea baba goală punea el ciomagul lui pe babă și atunci proprietarul babei trecea ca porcar în locul lui și asta dura până când trebuia să mergem la școală.

După școală până în timpul culcatului iar eram

la poarcă și numai pe inserate ne ocupam cu lecțiunile. Gazdele noastre încă erau indulgente cu noi că le era cam teamă să ne ia dela început cu răul, noi eram străini și ne era cam dor de casă, de aceea și gazdele se purtau cu noi cum se poate mai bine, mai ales că în timp de patru zile trei dintre noi au dezerat, făcându-se bolnavi și părinții au trebuit să-i oprească acasă.

Vreo două luni am dus-o numai în jocuri și plimbări pe câmp și în acest interval ne-am obișnuit cu străinătatea și cu școala, nici nu ne mai gândeam pe acasă.

Cu ceva nu ne-am putut obișnui, cu apa — apa nu ne plăcea deloc în Sibiu, noi eram obișnuiți cu apă de munte nu cu apă sălcie dela Sibiu, dar cu înțelul și cu asta ne-am obișnuit, mai cu seamă, că în curtea cazarmei era o cișmea cu apă bună, pot zice cea mai bună apă din Sibiu.

Chiar și acuma este vestită apa dela cazarma Kempel, așa se numește cazarma din strada Poplăcei, în apropierea căreia aveam noi cartierul.

Dar vezi și la cazarmă nu te puteai duce să iei apă fără de a avea învoirea soldatului dela post, că la poarta cazarmei totdeauna se aflau soldați și numai cu învoirea lor puteam lua apă și cu ei ne învoiam ușor că erau români și abea ne vedeau și noi încă ne bucuram când puteam vorbi românește cu ei, că la gazde trebuim să vorbim numai nemțește, ca să învățăm limba nemțească, că urmam la școlile nemțești.

Odată mă duc să aduc o doniță cu apă dela cazarmă și la poarta cazarmei găsesc tocmai un țigan, dela care trebuia să-mi cer voie.

Mă apropiu de el și îl salut ca pe un român și-mi cer voie să iau o doniță cu apă. Țiganul nu se

supune dar îmi spune că dacă sunt student să-i fac o scrisoare la tatăl său, că el nu știe scrie, că-mi plătește și doi crețari, hârtie și peniță cere el dela cantină.

Mă învoiesc bucuros, că erau cele dintâi parale câștigate pe urma studiului și merg cu el la cantină, că era într'o zi de Joi după prânz, când nu aveam cursuri la școală și puteam zăbovi.

În cantină la un colț de masă mă postez înaintea țiganului ca un avocat cu pana în mână și cu hârtia pe masă și aștept să-mi spună țiganul cum să încep scrisoarea.

Țiganul stă pe gânduri înaintea mea, oftează odată apoi lușește, se duce și comandă o cinzacă de rachiu, vine cu ea lângă mine, înghite odată mai oftează încă odată și tușind îmi zice:

„Scrie puiule! dar scrie mare și gros, să vadă tata, acum începe:

Of! Tată tucule!

Haptak tato! Of că dor mi-e de voi de toți, nu mai pot, mi s'a urât, că toată ziua numai fitorie și sara praffică, dar mi se pare că mă schimbă la trâmbiță, sănătate am, mâncarea e bună dar pe sponciu. Off!

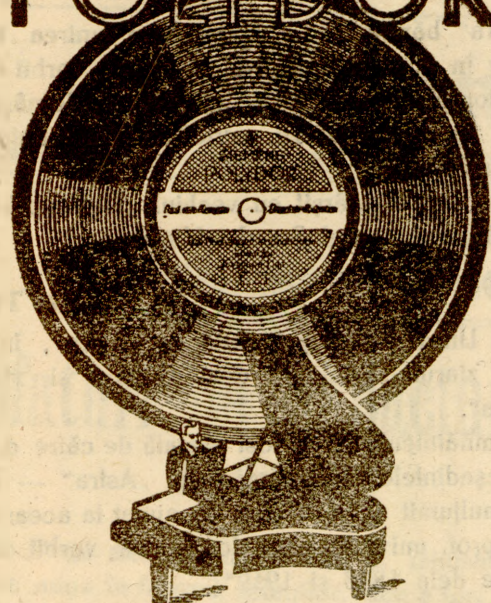
Spune-mi acum puiule ce ai scris.

Îi citesc scrisoarea și el îmi dă onorariul convenit de doi crețari și apoi zice; Mai scrie încă atâta! Servus Tătucule!

Mâncav'ăș mămaliga de pe cârpător, mă prăpdesc de dorul vostru, mă închin cu sănătate și zic: Kertaich, marș.

Al vostru fiu
Toader Ciocărau
Kaiserli Königtel Infanterist
Stretiz companie 4

**SIEMENS
POLYDOR**



Cea mai superioară

Placă de patefon

pentru tot felul de muzică

Hermann Schlosser

SIBIU, Str. Regele Mihai I. Nr. 13

SFATURI PŢOSITOARE

Frunzele de frasin sunt bune de leac la reumatism și gută. La un litru de apă se pun 15-30 grame de frunze, din care se face un ceaiu foarte bun.

Murăturile nu se strică, dacă băgați în ele puțin hâăr sau alcool (spirit).

Incălfăminteă bună ține mai mult dacă se freacă cu albuș de ou.

Țiganul își lipește scrisoarea vesel că a putut scrie acasă, iar eu plec vesel cu doi crețari și cu doi țigani cu apă.

Ajuns la gazdă nu am spus la nimeni că am căștigat doi crețari și seara când m'am culcat m'am gândit frământat cu gândul ce să fac cu banii căștigați de la țigan, să-i păstrez că aceștia sunt primul meu câștig pe urma studiilor și mă tot gândeam că bine m'au început cu școala, nici nu am isprăvit o clasă și acum și început să câștig, dar iar mă întorceam cu gândul și ziceam în sinea mea că slabă procopseală o să mă fie în viață, că am început cu țiganii întâiu, apoi numai de la țigani te poți pricopsi și tot făcându-mi diferite planuri am adormit și spre ziuă mi se părea că mă dăd pe bietul țigan cum se uita a jale la cei doi crețari pe cari mi i-a dat mie și mă scol repede, mă dăd și iau donița să aduc apă dela cazarmă, când m'ajung la poarta cazărmei dau cu ochii de țigan, care mi deschide porțita și mă poștește politicos, să merg eu și nici-o teamă la cișmea, nu a mai așteptat să-mi dea pe voie.

Mă duc, umplu donița și când să ies pun ponița și mă caut în șerpar scot cei doi crețari frumoși și îi dau țiganului zicându-i:

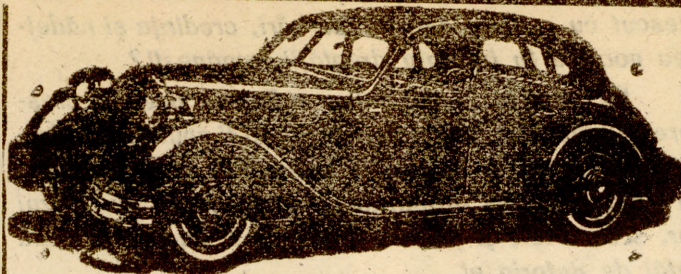
„Bădicule, ține-ți crețarii că vei avea mai multă bucurie de el ca mine“.

Țiganul se uită lung la mine și luând crețarii mi zise:

„Puțule și domnișorule, popă să te faci să-ți pupețina toate boresele din sat, mâncați-aș coliva cu lăutarii la nuntă“.

Așa am rămas și eu liniștit și țiganul mângălat, dar nici proroc adevărat n'a fost țiganul, că de toate nu mi s'a făcut, dar numai popă încă nu.

De sub Suru



Invățați să conduceți automobilul!

Școala de, de conducători auto, de pe lângă Școala Tehnică Industrială din Sibiu, str. Centumvirilor Nr. 3, Telefon 974, a început înscrierile pentru seria Ianuarie-Martie 1944, cari durează până la 30 Decembrie 1943.

Cei ce se înscriu trebuie să prezinte următoarele acte: Extras de naștere, certificat de naționalitate, certificat de 4 clase primare, certificat de sănătate, cazier judiciar, buletin de analiza sângelui, dovada de înscriere la biroul populației sau o copie de pe ea și 7 fotografii.

Refugiații, premilitarii și fiii de țărani săraci, cari vor să-și facă o meserie din conducerea auto pot obține burse dacă vor înainta cel mai târziu până la 28 Decembrie 1943, prin Direcțiunea școlii noastre sau Direcțiunei Superioare a Moto-Mecanizatorilor din Ministerul Apărării Naționale, toate actele enumerate mai sus plus un certificat de pauperitate.

Informațiunile se dau la Direcțiune și la Telefon 974, iar prospectul va fi trimis ori cărui solicitant.

Taxa este de Lei 8.500.—



Visurile copiilor

se îndeplinesc dacă le permiteți să vadă

Secția mea cu jucării

Totul, ce fetițele și băieții își doresc se găsește aici

Rudolf NUSSBÄCHER

SIBIU, PIAȚA REGELE FERDINAND Nr. 3
Telefon 562

Mașini de cusut

marca „Köhler“ și „Mundlos“

Apreciatele ajutoare în

Gospodărie și meserie

le găsiți la

HERMANN SCHLOSSER

Sibiu, str. Regele Mihai I. Nr. 13 — Telefon 61

„Sarificom“ S.A.R.
Sucursala Sibiu

s'a mutat din strada Elisabeta în
Piața Reg. Ferdinand 2

Asortată cu tot felul de cauciucuri,
șoșoni, galoși, opinci și articole textile

100% lână curată

Aceasta există și astăzi!

Veste, jersete, pulovere, ciorapi de sport groși precum și

HAINES - JERSEY, ORIGINALE VIENEZE

Ultimele transporturi din Viena deja au sosit.
Vizitați-ne și vă convingeți despre bogatul nostru asortiment.

M. VOGELSANG SIBIU, str. Reg. Maria 12

Alexandru Popidan

Brutărie și franzelărie

Sibiu, strada Nouă Nr. 20

Produse de calitate superioară



In toate modelele

VÂNZARE EXCLUSIVĂ

Hermann Schlosser

SIBIU, Str. Regele Mihai I. Nr. 13

ATENȚIUNE!

Antonie Butiu

Sibiu, strada Ocnei Nr. 6

Atelier de tapițerie fină și decorațiuni

Execută:

Studiouri - Divane - Foteluri - Dormitoare - Sofale - Somiere - Saltele - Rulouri - PERDELE

Nu uitați, că plata la timp a abonamentului a fost o datorie, care a onorat întotdeauna pe cititorii „Foil Poporului“.

Așteptați calendarul „Astrei“ și al „Foil Poporului“

Să înțelegem!

Mai sunt și azi pe satele noastre oameni cari spun: „Azi avem școală românească, administrație românească, trăim în Țara românească, pentru ce oare „Astra“ vine să ne îndemne și să ne sfătuiască mereu cum să fim buni români, și cum să ne arătăm că suntem? Doar și în școală, și în gazete, și la primărie, și pretutindenea, ni se dau mereu aceleași sfaturi și îndemnuri!

Vom răspunde prin ceea ce s'a făcut la 1 Decembrie în toate ținuturile libere dela apusul Carpaților. V'a plăcut serbarea zilei de 1 Decembrie așa cum a pus-o la cale „Astra“ împreună cu lucrătorii ei dela sate și orașe? V'ați simțit sufelele culturne de credință și nădejde în viitorul neamului? Ați lacrimat de bucurie când copiii noștri au spus frumoasele poezii patriotice și au cântat cu însuflețire mândrele noastre cântece? Nu v'a crescut la toți inima de mândrie că sunteți români? Nu ați săngerat cu sufletul la pomenirea suferințelor în cari trăiesc încă frații noștri subjugofi? Nu a

crescut cu prilejul acestor serbări, credința și nădejdea voastră în biruința dreptății românești?

Ei bine, tot acest folos sufleteș, această creștere a puterilor naționale, nu le-ați fi avut fără îndrumarea, munca și osteneala oamenilor cari lucrează în „Astra“. Căci primăriile și prefecturile au lucrul lor, școlile iar, și fiecare instituție trebuie să-și vadă întâi de datoria ei.

„Astra“ e pusă în slujba creșterii puterilor sufletești ale neamului și aceasta e o slujbă de mare preț. Cu un suflet sărac și slăbănog un neam nu poate merge la biruință. Iar sufletul are mereu lipsă de hrană ca și trupul, de lumină ca și floarea, de căldură ca și grâul pentru a crește și a se coace.

Hrana sufletului e ceea ce numim cultura națională, de care niciodată nu vom avea de ajuns, ci mereu ne trebuie mai multă. De aceea „Astra“ și slujitorii ei este neodihnită, în continuă lucrare, și toată lumea e datoră să-i dea tot ajutorul.

„Astra“ la București

Implinirea a 25 de ani dela unirea Ardealului cu Patria Mamă a fost sărbătorită de „Astra“ la București, cu multă dragoste și însuflețire românească.

La aceasta înălțătoare solemnitate au fost de față mai mulți fruntași politici mai de seamă, din aceia cari au înăptuit unirea dela 1 Decembrie 1918.

La îndemnul „Astrei“ Alba

Un grup de elevi dela liceul „Mihai Viteazul“ din Alba-Iulia a cercetat în 28 Noembrie comuna Micești, Elevii conduși de d. prof. Lucian Munteanu au prezentat sătenilor un bogat program național cultural.

Au vorbit d. prof. Lucian Munteanu și elevul Martin Octavian, iar corul și orchestra echipei au cântat frumoase cântece, spre mulțumirea celor cari au fost de față.

În numele sătenilor a vorbit părintele Totoian, mulțumind trimișilor „Astrei“.

Dela „Astra“ Brașov

„Astra“-Brașov desfășoară o rodnică muncă în satele noastre românești din Țara Bârsei. Gândul conducătorilor acestui despărțământ s'a îndreptat și spre cartierul Brașovului, spre Scheiul românesc.

Ultima șezătoare culturală s'a ținut în zilele trecute cu un frumos program artistic, în cadrele căruia a vorbit d. prof. N. Băboc despre „Trecutul românilor din Schei Brașovului“.

D-sa a înfățișat icoane din trecutul de muncă și luptă al românilor din Țara Bârsei. A arătat că ei sunt băștinașii aceluia colț de țară, mai vechi decât celelalte neamuri, cari s'au așezat mai târziu acolo.

Conferința „Astrei“ n'a lămurit astfel numai unele chestiuni locale, ci a pus în lumină un adevăr istoric, un drept al nostru asupra pământului pe care-l stăpânim.

Din Câmpia-Turzii

În cadrul despărțământului Astrei din târgușorul nostru, s'a inaugurat ciclul de conferințe al Extensiunii Universitare, dela Universitatea Cluj-Sibiu. Ca și în anul trecut, conferințele vor fi ținute de cei mai distinși profesari ai învățământului superior, cari prin erudiția lor, au înscris un nume de faimă în lumea științei. Din această colaborare au despărțământele bătrânei „Astra“, iasă o lucrare de luminare la neamul nostru.

Prima conferință din acest an a fost ținută, de d. prof. univ. dr. Gheorghe Sofronie, care după ce a fost prezentat publicului numeros din sală de d. ing.

Ior el Floașiu, președintele despărțământului, ce în cuvinte elogioase a stăruit asupra activității Universității Daciei Superioare, și a menirii ei în viața luptătoare a neamului, și a dezvoltat apoi interesanta conferință: „Transformările statutului internațional al României“, în care a arătat tămeurile de drept pe care e așezată România, începând cu anul 1918, 1 Decembrie. Conferința a lămurit pe toți ascultătorii asupra dreptății nepieritoare a neamului nostru și a plăcut foarte mult.

Cor. ALEX. SUCIU

„Astra“ la Bucerdea Grânoasă

Elevii Școlii Normale din Blaj, în cadrele despărțământului „Astra“, au cercetat frunțașă comună Bucerdea Grânoasă. Elevii au fost conduși de d. prof. V. Pop și d. A. Pop.

După sf. liturghie, la care a predicat p. prof. V. Pop și a cântat corul elevilor a urmat șezătoarea culturală, în Școala primară de Stat, cu un program frumos de cântece, poezii și piesa teatrală „Arvinte și Pepelea“. În cadrul programului, a vorbit sătenilor d. Al. Pop despre: „Trecutul neamului nostru“.

P. Anca, preotul local a mulțumit profesorilor și elevilor.

În rândurile „Astrei“

Asociațiunea „Astra“ înființată în vremuri de apră stăpânire streină, pentru luminarea neamului robit, de pe plaiurile Transilvaniei, continuă și azi această muncă sfântă. În rândurile ei muncesc nenumărați cărturari ardeleni, care-și înțeleg datoria de a se apropia cu învățătura lor de poporul, din care fac parte. Aceștia o sprijină cu cuvântul și cu fapta.

Dăm, acum, numele altor oameni de bine, cari au înțeles această datorie și-au intrat în rândurile „Astrei“, ca membri pe viață: d-nele Eliza Cioloboc și Silvia Balcă din Sibiu; d. Cornel Giurgiu, dna Ana Curtici, dna Lazăr Chirilă, Ighian Iosif, din Baia de Arieș; dnii Ioan Bozdog și Nicolae Georgescu-Tistu din Brașov. Români, veniți cât mai mulți sub steagurile „Astrei“

Acolo departe, față în față cu inamicul, se bat cu dărzenie copiii, frații, părinții noștri. Să nu le slăbim rezistența, făcând să circule minciunile lansate de inamic.

Adevărul nu se spune în șoaptă, deci, cine pleacă urechea la șoapte, acela aude numai minciuni.

Sărbătorirea zilei

de 1 Decembrie

Implinirea unui sfert de veac dela unirea tuturor Românilor a fost sărbătorită cu însuflețire de toate despărțământele „Astrei“. S'au organizat cu acest prilej ședințe festive, în cadrul cărora s'a făcut pomenirea măreței zile dela 1 Decembrie 1918.

La Timișoara

„Astra“ bănățeană a comemorat unirea tuturor Românilor în o ședință festivă, la care a vorbit d. profesor Victor Motogna, artiști dela Opera Română din Timișoara au recitat poezii patriotice și au cântat cântece naționale.

Serbarea s'a sfârșit cu vechiul „Deșteaptă-te Române“, cântat de corul Școlii Normale.

La Turda

Ziua Unirii a fost prăznuită de „Astra“, în colaborare cu ziarul „Tribuna“ dela Brașov și „Gazeta dela Turda“.

Insemnătatea zilei a fost arătată de către d. Petre Suciu, președintele despărțământului „Astra“ — Turda, care au mulțumit aceluia care au ajutat la această serbare. D. prof. univ. Aurelian Ionașcu a vorbit despre „Adunările dela 1848 și 1919“.

Corul Șoimilor a cântat apoi mai multe bucăți patriotice; d. George Bledea a citit un reportaj din luptele noastre cu Ungurii; dnii Mihail Pinteș, Ion Crângureanu, I. V. Munteanu și Dorin Pop, au recitat poezii originale; d. prof. Pop Câmpeanu a citit o lucrare cu subiect din zilele Unirii; d. Claudiu Moldovan a căutat câteva cântece românești; d. V. Iluțiu a citit cuvântul Mareșalului și al generalului Dragalina de 1 Decembrie; fanfara militară, condusă de d. Maior Neselovschi a cântat cântece naționale, serbarea sfârșind în sunetele marșului „Deșteaptă-te Române“.

La Mediaș

Sărbătorirea unirii Ardealului s'a făcut într-o frumoasă ședință artistică culturală, organizată de „Astra“ cu ajutorul ziarului „Tribuna“ din Brașov, a scriitorilor ardeleni, a societăților culturale și al școlilor secundare din localitate.

Ședința a fost deschisă de către d. președinte al „Astrei“, d. prof. Eugen Moldovan, după care a urmat conferința d-lui Gavril Pop, directorul ziarului „Tribuna“.

Corul „Doina Târnavelor“, sub conducerea d-lui George Popa, a cântat mai multe cântece populare și patriotice, încheind cu „Deșteaptă-te Române“.

În partea doua a programului scriitorii Ilie Bărbăleș, Mihail Pinteș, Ștefan Augustin Doinaș, Radu Stanca și Gherghenescu Vania au citit din operele lor, iar cântărețul Claudiu Moldovan a cântat doine românești. A mai vorbit apoi, d. prof. Gheorghe Stoica, sădind în suflete nădejdea împlinirii dreptății românești.

La Alba-Iulia

În ziua de 1 Decembrie în cadrele despărțământului Alba-Iulia a Astrei, s'a făcut cu mare solemnitate aniversarea alor 25 de ani dela unire. S'au slujit parastas în amândouă bisericile românești pentru răposații ciitori ai unirii, iar în biserica Intronării s'a făcut un impresionant serviciu divin, la care au asistat și oaspeții veniți din afară. În sala unirii au ținut duios și înălțătoare cuvântări d-nii Dr. Aurel Vlad, Eugen Hulea, dir. desp., protopop Văsiu, I. Lupaș. La sfârșit a vorbit reprezentantul guvernului, d. ministru I. Petrovici.

Au fost de față foști membri ai marelui stat național și cavaleri ai ordinului Ferdinand, foști voluntari, d-nele văd. Cicio-Pop și Goldiș. Din partea comitetului central al „Astrei“ a fost o delegație în frunte cu d. preș. Iuliu Moldovan.

În toate centrele județene serbarea de 1 Decembrie a fost impunătoare.

Intâmplări de peste săptămână

Unificarea juridică

Sfaturi de împăciuire la sate

Pe lângă alte măsuri pe cari d. ministru al justiției le-a adus în favorul sătenilor, cum a fost aceea cu cutirea de timbre pentru procesele sătenilor săraci, d. ministru al justiției I. Marinescu vine acum cu nouă lege care pe bună dreptate poate fi considerată ca cel mai de folos ajutor care s'a adus până cum sătenilor.

E vorba de sfaturile de împăciuire dela sate. Până acum pentru ori ce pricină săteni trebuiau să-și ase zilele de lucru și să alerge la judecătoria sau la tribunale pentru judecarea pricinilor ce le aveau. De multe ori judecătoriile se găsească la așa distanțe mari încât trebuia ca cineva să-și piardă chiar și două sau trei zile.

Erau multe neajunsuri din cauza aceasta. Timp pierdut, bani cheltuiți pe drumuri. Pentru curmarea acestor neajunsuri Ministerul justiției a hotărât ca în fiecare comună să se înființeze câte un sfat, de împăciuire compus din doi frunțași ai comunei sub conducerea preotului sau învățătorului.

Care va fi rostul acestor sfaturi de împăciuire? Rostul lor va fi acela de a judeca întocmai ca și judecătoriile din plase, pricinile din comuna respectivă. Ori ce pricină dintre săteni unei comune care va avea un substrat până la valoarea de 10.000 lei, sau pricină privind la loviri, amenințări, strămutări de semne de țară, tulburări de folosință de pământ se vor judeca la 1 Decembrie 1943 de aceste sfaturi de împăciuire.

După cum le arată și numele aceste sfaturi au rostul de a împăca părțile implicate după cea mai bună dreptate.

Ori cine va avea de aici înainte vre-o pricină o să aduce la cunoștința președintelui sfatului de împăciuire din comună care va fixa un termen și o va judeca. Nici un timbru nu se va percepe dela săteni ori vin să-și caute dreptatea în fața sfaturilor de împăciuire. Nici de apărători nu e nevoie în fața sfaturilor. Părțile se vor apăra singure, vor aduce probe, vor arăta și tot ce e necesar pentru aflarea adevărului.

Deci dela 1 Decembrie sătenii nu vor mai alerga pe drumuri pentru a-și căuta dreptatea în fața judecătoriilor, nu vor mai merge la judecătoria fiindcă a venit judecătoria la ei. Sfatul de împăciuire care va funcționa la primărie ori în casa comunală, judecătoria va fi la primărie iar învățătorul sau preotul va fi judecătorul sătenilor. Ei le vor judeca pricinile de aici înainte, ei vor da prin toate mijloacele de care dispun să împăcească părțile implicate ca să nu mai piardă timpul pe drumuri.

Mai bine se va ajunge la găsirea dreptății în fața sfatului de împăciuire, fiindcă preotul sau învățătorul ajutat de doi frunțași ai comunei cari țin loc de judecători, mai bine cunosc pe fiecare sătean în parte și mai iute află de partea cui stă dreptatea.

Neajunsuri nu vor fi, deoarece cei ce nu pot merge la împăciuire, vor merge mai departe la judecătoria și vor începe acolo dela cap procesul și vor găsi acolo dreptatea.

După cum vedem binefacerea rezultând din funcționarea sfaturilor de împăciuire vor fi mari. Frunțașii vor fi prin învățarea sătenilor, prin sfaturile pe cari vor da și prin propunerile drepte pe cari le vor face vor putea ajunge ușor la împăcarea impuncturilor și la aducerea acestora la prietenia și armonia în loc de

In țară

Insămânțările cu grâu, pe întreg cuprinsul țării, au dat rezultate dintre cele mai bune. Se spune că în planul agricol prevăzut pentru toamna acestui an s'a insămânțat pe întreg cuprinsul țării o suprafață de peste 3.537.683 ha. Această suprafață a fost insămânțată până la data de 22 Noembrie a. c. — ceea ce reprezintă un procent de 90 la sută. — Iată o nouă dovadă despre hărnicia plugarului român, în aceste zile când este chemat să poarte când plugul, când spada.

Pentru insămânțările de primăvară. Ministerul Agriculturii a pus la îndemâna Camerelor Agricole din țară sumele necesare, cu îndrumarea, de a procura semințe de soiu, scutind țărănimea de munci zadarnice. Odată cu aceasta s'a stabilit cantitatea orzului, ovăzului, inului, trifoiului, lucernei și cânepii de sămânță trebuincioasă fiecărui județ. — Reamintim, cu această ocazie, camerelor de agricultură, grija ce va trebui s'o aibă în scopul aprovizionării țărânilor cu cantitățile de semințe de bună calitate.

Pomenirea lui Nicolae Iorga. Împlinindu-se trei ani dela moartea acelui care a fost profesorul și savantul cu renume, Nicolae Iorga, membrii Ligii Culturale, al cărui președinte a fost ilustrul defunct, au orânduit oficierea unui parastas în ziua de Sâmbătă 27 Noembrie a. c., la Biserica Sf. Vasile din București. Oricâteori se face pomenirea marelui român, țara românească se închină cu recunoștință în fața operei sale istorice și a luptei purtate prin scris și vorbă peste fruntarii, ridicând faima numelui acestui popor.

A murit Oscar Kiriacescu. Din București a sosit știrea, că în ziua de Miercuri 25 Noembrie a. c. a încetat din viață Oscar Kiriacescu fost în două rânduri ministru de finanțe și guvernator al Băncii Naționale a României, în care post de mare răspundere a stat timp de 24 ani. Defunctul moare în etate de 74 ani.

Inaugurarea Primăriei și Casei Culturale din comuna Ghișade Jos, jud. Sibiu. Într'un cadru sărbătoresc s'a făcut în comuna Ghișade Jos inaugurarea noului local al Primăriei și Casei Culturale. Festivitatea s'a făcut în fața d. subprefect P. Bratu, pretorul N. Lăzărici, fost pretor al Plasei Valea Hârțibaciului și președ. al desp. „Astrei” Nocrich și a tuturor intelectualilor din plasă. Sfințirea apei pentru sfințirea localului a fost făcută de preotul local V. Chișcu, I. Ghicășan Nocrich și T. Nistor, Vurpăr. Seria cuvântărilor a fost deschisă de preotul local V. Chișcu, printr'o frumoasă vorbire.

D-sa a încheiat mulțumind d-lui prefect general Negoescu, d-lui Subprefect P. Bratu, Pretorului N. Lăzărici, fostului notar S. Petru.

Luând cuvântul d. Pretor N. Lăzărici, aduce mulțumiri d-lui ministru general D. Popescu, ministrul Afacerilor Interne, care a dăruit 2.100.000 lei, d-lui prefect, și în special aduce mulțumiri harnicului preot local.

D. subprefect aduce laude conducătorilor în numele d-lui Prefect, precum și locuitorilor. Fostul notar citește o dare de seamă asupra cheltuielilor construcției în valoare de 4.650.000 Lei.

De peste hotare

Cu ce scop? Se anunță mai nou că statul federativ al Elveției (o altă țară neutră din Europa) a luat în ultima vreme măsuri mai serioase, pentru o mai bună pregătire a armatei sale. În acest scop s'a hotărât, că încă în această iarnă, să fie chemate sub drapel anumite contingente, formațiuni și corpuri de trupe. — Întrebarea care se naște, este: cu ce scop anume face Elveția aceste pregătiri?

Vagonul poștal, care transporta întreaga corespondență din Portugalia spre diferite țări europene, a fost incendiat într'una din zilele trecute, în timp ce se afla în plină viteză a unei garnituri de tren. Telegrama anunță că numeroase pachete și scrisori de valoare expediate din America pentru Europa au fost distruse în întregime. Cauzele cari au provocat focul nu se cunosc până în prezent.

Un vechi conducător de țară. Generalul Garmona, președintele Portugaliei, care se află în fruntea acestei țări-republică din anul 1928, a împlinit în ziua de Miercuri 24 Noembrie a. c. vârsta de 74 ani. Portugalia și-a arătat și cu această ocazie, sentimentele sale de prețuire și de bune urări pentru venerabilul președinte și conducător de oaste.

Șeful guvernului din Franța, d. Laval a semnat zilele trecute un decret, care prevede crearea pe lângă d-sa a unei comisii de studii, care se va compune din personalități conducătoare, aparținând tuturor ramurilor administrative și din tehnicieni (oameni de specialitate). Decretul arată că această „comisie de studii”, va ajuta pe șeful guvernului să poată cerceta și deslega cu mai multă ușurință nevoile lăuntrice din țară. — Se vede, treaba, că și Franța trece prin împrejurări dintre cele mai grele.

Ținuta Bulgariei. În declarațiile făcute în fața Sbraniei (parlamentului), a doua zi după săvârșirea unui alt atac al aviației anglo nord-americane, asupra Sofiei, deputatul Andreeff a spus printre altele că „țelul politicii Bulgare este asigurarea unității interne și păstrarea păcii în Balcani”.

Luptele între partizanii Croați și trupele de ocupație germane, continuă. Pe unele locuri, — așa anunță o telegramă mai proaspătă — grupurile de partizani au fost încercuite și nimicite împreună cu o parte a materialului de războiu. Două cuiburi de partizani din regiunea Carlovac și Șușak ar fi fost nimicite în bună parte, în Munții Cerna ar fi căzut peste 350 de morți ai armatei revoluționare. Trupele de ocupație germane, fac sforțări foarte serioase pentru a termina cât mai grabnic cu aceste grupuri de partizani Sârbi și Croați.

Guvernul suedez face, în prezent, pregătiri serioase în vederea punerii în construcție și refacerea unui număr de peste 73 porturi. Cea mai mare sumă a fost prevăzută pentru portul Gathenburg, unde pentru lucrările planuite s'a prevăzut suma de 45 milioane coroane suedeze. — Ce rost vor avea toate aceste pregătiri, rămâne de văzut...

Un nou candidat la postul de președinte al Americii se anunță în persoana d-lui Harald Stassen, fost guvernator al statului Minnesota, care în prezent se află în Sicilia. D. Stassen a fost, nu de mult, ales în unanimitate de către comitetul republican al statelor nord americane, în postul de candidat al partidului republican, pentru alegerile prezidențiale ale Statelor-unite, care vor avea loc în anul 1944.



INFORMAȚIUNI = ULTIMELE ȘTIRI =

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — —	„ 200.—
Pentru negustori și comercianți	„ 500.—
Instituții și autorități — — —	„ 2000.—
Abonament de sprijin — — —	„ 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — — — LEI 7.—

Receptați Calendarul Astei și al Foli Poporului

In câteva zile va fi pus în vânzare „Calendarul Astei și al Foli Poporului“. De aceea încunoștințăm pe abonații și prietenii noștri să nu se grăbească cu cumpărarea altor calendare. Noi le oferim, la un preț potrivit, un calendar cu un cuprins diferit de cele mai felurite și cu nutremânt potrivit sufletului nostru românesc.

Corpul Portărilor Tribunalului Sibiu

Nr. Port. 413—1943.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul, portărel de pe lângă Tribunalul Sibiu, prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. 15.718—1938 a judecătorei mixte Sibiu cu Nr. G. II. 405—1943 în favorul urmăritului, Dr. Gheorghe Măcelar avocat Sibiu pentru încasarea creanței de Lei 6.300 cap. și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 15 Decembrie 1943, ora 10, care se va ține la domiciliul urmăritei în comuna Săliște, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 1 tețgea, 9 scaune, 1 raft, 3 mese, 1 pendulă, etc. în valoare de Lei 15.400, în caz de nevoie și sub preț de estimare.

Pretensiunea de incasat este de Lei 6.300 capital, dobânzile legale socotite dela 20 August 1943, plus 2.700 Lei spesele până acum stabilite, cum și spesele ce se vor mai stabili.

Intrucât mobilele care ajung la licitație ar fi fost sechestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de îndestulare, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora, în sensul art. XLI: 1908 § 20.

Sibiu, la 26 Decembrie 1943.

PORTĂREL,
(Indescifrabil)

Capitulul Mitropolitan Român Unit din Blaj

Nr. 1403—1943.

Moșii, capi se dau în administrație fixă

Capitulul mitropolitan din Blaj dă în administrație fixă, începând cu 1 Ianuarie 1944, pe timp de 7 ani, următoarele moșii fundamentale:

1. Moșia fondului bazilican din comuna Bucerdea grănoasă în suprafață de 177 jug., arător cositor și pășune.

2. Moșia fundației Aug. Laday dela Petrisat în suprafață de 220 jug., arător și pășune, împreună cu o vie pe rod în suprafață de 6 jug. și via dela Valea Lungă în suprafață de 4 jug. Această din urmă vie se poate da și singură.

3. Via fondului bazilican, din hotarul comunei Cenade în suprafață de 4 jug.

4. Moșia fundației Vancea dela Sânmiclăuș în suprafață de 160 jug., arător și cositor.

5. Moșia fundației Șuluțiu dela Vidrasău în suprafață de 260 jug., crător, cositor și pășune.

Moșiile sunt înzestrate cu toate clădirile recerute și posedă întreg inventarul viu și mort, necesar exploatarea agricole.

Acest inventar se va da în folosință pe lângă garanția hipotecară.

Venitul anual se va oferi în grâu, care se va calcula și plăti cu prețul oficial dela 1 Octombrie a fiecărui an, sau dacă nu va irai fi preț oficial, cu prețul de pe piața Blajului, la acea dată.

Pentru vii, venitul se va da în must, predat în natură.

Situația politică și militară de peste săptămână

Pe frontul de răsărit - În Italia - Războiul din văzduh - Ce se pune la cale? - Ce face Germania?

Se știe doar, că de cele mai multe ori, timpul este hotărâtor în desfășurarea luptelor pe fronturile de foc. Când vremea este prielnică ea ajută la înțelegerea ofensivelor și la cucerirea de spații întinse, iar când vremea este rea, desigur frontul de foc se mișcă mai anevoie, atât dintr-o parte cât și din cealaltă.

Pe frontul de răsărit

În partea de Sud a frontului răsăritean ploaia din belșug de câteva zile. Îndeosebi între regiunea orașului Gomel și Kerci, ploaia și vremea rea a dat și continuă să dea mult de gândit taberelor angajate în luptă. Din pricina ploilor abundente unitățile motorizate din amândouă părțile nu mai au puțința de a lucra așa ca până aci.

Cu osebire a sectorului dintre râurile Pronia și Berezina, unde se mai poate vorbi de continuarea ofensivei rusești de toamnă, în toate celelalte sectoare nu se observă (spun comunicatele de război) decât lupte cu înfățișare locală. Cu alte cuvinte se poate că ofensiva sovietică s'a oprit din pricina timpului și că se urmărește acum a se asigura o oarecare pauză, pentruca la sfârșitul ei, rușii să deslănțuie o nouă ofensivă, cum s'ar spune, „de iarnă“... Rămâne să vedem cum va răspunde înaltul comandament german, care încă face serioase pregătiri pentru a putea face față unei ofensive rusești.

Frontul din Italia

În prezent, pe frontul italian se desfășoară lupte mai înverșunate pe malurile râului Sangra, unde aviația aliaților bombardează fără încetare, pozițiile germane.

În acest sector anglo-americanit au concentrat deasemeni o puternică artilerie, cu care atacă fără cruțare, trupele germane, hotărâte să reziste cu înverșunare.

În alte părți ale frontului italian, unde luptă trupe neozelandeze și indiene, încercările au ajuns corp la corp. Se spune că trupele indiene se folosesc chiar de cuștile lor veninoase, cu care atacă nemiloase trupele germane.

Mai nou se află că trupele aliate de sub comanda generalului Montgomery încearcă să-și deschidă înaintarea spre Roma.

După toate semnele bătălia din Italia a intrat într-o nouă fază. Anglo-americanii fac serioase pregătiri pentru a schimba tactica de până aci, prin a trece la ofensive de proporții mai mari. Germanii nu se lasă mai prejos și, după cât le stă în putință, încearcă să zădărnicească planurile aliaților. Rămâne să vedem și pe acest front care va fi biruitorul.

Războiul în aier

În cursul ultimelor zile, aliații au bombardat fără cruțare, în mai multe rânduri Berlinul precum și alte

orașe din Germania provocând mari stricăciuni. După Berlin (capitala Germaniei), orașul Bremen pare să fi suferit mai mult pe urma bombardamentelor anglo-americanice.

Unul din mareșalii aviației engleze, a declarat zilele acestea, că cu toată vremea rea, Anglia nu va înceta de a trimite asupra Germaniei, noi convoaie de avioane.

În mod firesc se naște întrebarea: va putea industria de avioane engleză și americană să fabrice atâtea „paseri sburătoare“, cât ar fi necesare la distrugerea populației germane?

Ce se pune la cale?

Către sfârșitul săptămânii trecute a avut loc în orașul Taebis, în nordul Iranului, o neașteptată întâlnire între Roosevelt, Churchill și Stalin — cei trei mari conducători de națiuni aliate și democratice. Până în prezent nu s'a dat niciun comunicat în legătură cu cele discutate la conferința celor trei. Dealtfel întâlnirea a fost de scurtă durată, ceea ce dă a se înțelege că la conferința ce a avut loc mai înainte la Moscova, între miniștrii afacerilor externe ai celor trei state, s'ar fi pus la punct o bună parte a planurilor de război și de refacere a lumii, astfel încât conducătorilor statelor: Roosevelt, Churchill și Stalin, nu le mai rămâneau să discute prea multe.

Se mai crede că această întâlnire s'a ocupat mai mult de problemele de natură militară.

Ceea ce trebuie reținut este faptul, că după ce au părăsit orașul Taebis, d-nii Churchill și Roosevelt au avut o întâlnire cu d. Inonu, președintele republicii Turce. Cercurile politice democratice din lume încearcă să tragă concluzia că întâlnirea produsă între d-nii Churchill, Roosevelt și Inonu, este o dovadă în plus că Turcia este tot mai amenințată de a intra în cercul de activitate politică și militară a aliaților.

Ce face Germania?

În timp ce se desfășurau aceste importante evenimente în tabăra democrațiilor, Adolf Hitler, a rostit un discurs în fața a douăzeci de mii de tineri ofițeri, cărora le-a înfățișat, sau mai bine zis, le-a reamintit jefurile de război ale Germaniei și datoria fiecărui german de a lupta, până la victoria finală.

Conducătorul Germaniei a folosit acest prilej pentru a tăgădui încercările pe cari Germania le-a făcut pentru încheierea păcii.

Închindu-și cuvântarea, d. Hitler a declarat, că acela care va rămâne cu ultimul batalion, acela va putea dicta și încheia pacea.

După cât se desprinde din desfășurarea evenimentelor arătate mai sus, ambele tabere se pregătesc de zor pentru a cuceri victoria și a conduce noua organizare a Europei.

Administratorii, angajați cu contract, vor avea să suportă toate spesele de regie.

Cei cari reflectează la luarea în administrație fixă a acestor moșii, vor înainta ofertele lor închise, timbrate legal, separate pentru fiecare moșie, până la data de 30 Decembrie 1943, orele 12, la Administrația Centrală capitulară din Blaj.

Administratorii vor avea să respecte, în ce privește exploatarea moșiilor, toate dispozițiile, impuse în mod natural și prin legi, pentru o bună și rațională cultivare a terenelor moșiei respective.

Ofertanții, a căror oferte vor fi acceptate, vor avea să depună odată cu semnarea contractelor, o garanție egală cu venitul pe un an al moșiilor.

Informațiuni mai detaliate se pot primi dela Administrația Centrală capitulară din Blaj.

Blaj, din ședința capitulară, ținută la 1 Dec. 1943.

Dr. Victor Macaveiu
prepoziit capitular

Cadouri practice pentru Crăciun!

Mașini de cusut

renumita marcă NAUMANN

Aparate — Radio

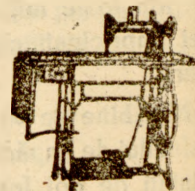
Kapsch, Tefag, Braun și Eumig

Patefoane — electrice

Plăci de patefon (noulăți)

Biciclete (pt. domni și doamne) Găsiți la firma:

R. SCIENKER, Sibiu, strada Avram Iancu, 6



Tăcere, unire și muncă.

Tipografia „ASTRA“ Sibiu CENZURAT